

نظام حسابداری و گزارشگری مالی در جمهوری خلق چین

دکتر محسن خوش طینت
عضو هیئت علمی دانشگاه علامه طباطبائی

لحاظ اهمیت حسابداری در این کشورها در اولویت بررسی قرار گرفته است. در سراسر امریکای لاتین یک دهه اصلاحات بازار آزاد چارچوب اقتصاد سالم‌تری را برای آنها به ارمغان آورده است، مثل نرخ پایین تر تورم و نرخ بالاتر رشد اقتصادی. در امریکای لاتین واردات صنایع خارجی دیگر مخالفین جدی ندارد، اقتصاد ملی از سرمایه‌گذاری خارجی استقبال می‌کند و شرکت‌های با مالکیت دولتی در حال خصوصی‌سازی هستند.

این اصلاحات از همه دیرتر در آرژانتین، مکزیک و پرو انجام شده است، در حالی که در برزیل، کلمبیا و بیرون‌اللاند سرعت بیشتری می‌گیرد. مکزیک به این دلیل انتخاب شد که از ۱۹۹۴ با امضای موافقت‌نامه تجارت آزاد امریکای شمالی علانق جدید بیشتری در حسابداری مکزیک، کانادا، ایالات متحده و جاهای دیگر به وجود آمده است. حسابداری مکزیک بسیاری از جنبه‌های برجسته حسابداری دیگر کشورهای امریکای لاتین را داراست.

نظام حسابداری چین

و سمعت چین، جمعیت و تولید ناخالص ملی به طور آشکارا بسیار جالب توجه است. اطلاعات مربوط به واردات، صادرات و تولید ناخالص ملی آن نشان می‌دهد که در حال حاضر اقتصاد چین چگونه است. روی هم رفته اقتصاد چین بیشتر به کشاورزی وابسته است. اطلاعات مربوط به شرکای تجاری الگوی خوبی است که نشان می‌دهد اقتصاد بین‌المللی از نظر ماهیت بیشتر ناحیه‌ای است، یعنی بیشتر تجارت چین با کشورهای همسایه است. تا ۲۰۰۰ میلادی شرکت‌هایی که سهام آنها در بورس لندن و

نظام‌های حسابداری مالی آنها در اثر استانداردگذاری پیشرفت بیشتری یافته است. طبیعتاً تکامل و تحول حسابداری در این دو کشور به خوبی روی می‌دهد اما نه به سرعت جمهوری‌های چک و چین.

دلایل انتخاب این چهار کشور چرا به نظر نگارنده آشنایی با نظام حسابداری این چهار کشور در اولویت قرار دارد؟ دلایل انتخاب چین مشخص است زیرا چین پرجمعیت‌ترین کشور جهان است و صرف‌نظر کردن از آن مشکل است. شرکت‌هایی از سراسر جهان مشتاق تجارت با این کشورند. تجارت در چین بسیار موردن توجه است و پیشرفت حسابداری مهم‌ترین بخش از تغییرات ساختاری کشور است. هم چنین آشنایی با یکی از اعضای تشکیل‌دهنده اتحاد بلوک شرق می‌تواند جذابیت خاصی داشته باشد. جمهوری چک به عایین دلیل انتخاب شد که پیشرفت‌های حسابداری اش معرف نموده‌ای از حسابداری دیگر کشورهای تشکیل‌دهنده اتحاد بلوک شرق پایه‌بدهی اتحادی سوسیالیستی را برای بازاری اقتصادشان هستند.

تایوان که بپرآسیا نیز نامیده من شود یکی از چند کشور آسیایی است که در سال‌های اخیر رشد سریع در تولید ناخالص ملی را به واسطه رشد صادرات صنایع اش تجربه می‌کند و نشابه‌اتی با سایر کشورهای مشابه از جمله هنگ‌کنگ (که در سال ۱۹۹۷ توسط انگلیس به چین واگذار گردید)، کره‌جنوبی و سنگاپور دارد. هم چنین وابستگی‌های فرهنگی و تاریخی تایوان با چین بسیار زیاد است زیرا جنبه‌های متفاوت حسابداری در این دو کشور روی داده است. نهایتاً یک کشور امریکای لاتین نیز به

مقدمه خوانندگان گرامی، در این ستون تاکنون نظام حسابداری و گزارشگری مالی در کشورهای فرانسه، هلند و زاپن آشنا شده‌اند. نگارنده در نظر دارد تا در این شماره و شماره‌های بعدی نظام حسابداری و گزارشگری مالی کشورهای جمهوری خلق چین، جمهوری چک، تایوان و مکزیک را معرفی کند. اقتصاد جمهوری‌های چک و چین از نظام برنامه‌ریزی شده‌ی متتمرکز در حال تبدیل به اقتصادی است که بیشتر معطوف به بازار است ولی حدودی که این دو کشور در حال پذیرش اصلاحات بازار هستند متفاوت است. جمهوری چک در حال حرکت به سوی اقتصاد بازار کامل است، در حالی که چین با برگزیدن جریان میانه‌رو در حال حرکت به سوی اقتصاد سوسیالیستی متمایل به بازار آزاد است، یعنی اقتصاد برنامه‌ریزی شده در انتظاق با بازار. هر دو کشور به ضرورت تجدید نظر در نظام‌های حسابداری خود پرده‌اند. از آنجاکه جمهوری‌های چک و چین در حال برگزیدن رهیافت‌هایی برای بازارسازی اقتصادشان هستند با تبع آن تجدید ساختار نظام‌های حسابداری و کشور به طور متفاوت در حال تغییر است. تلاش‌های هردو کشور در ۱۹۹۰ آغاز شد و با یک حالت پایدار ادامه دارد.

تایوان و مکزیک کشورهای سرمایه‌داری هستند اما با مداخله‌ی سنتی دولت مرکزی و حفظ مالکیت صنایع کلیدی. از نظر تاریخی اقتصاد این دو کمی به روی سرمایه‌گذاری خارجی و رقبابت بین‌المللی بسته بوده است. این از روانی نسبی اکنون تغییر گرده است، به طوری که هر دو دولت در حال خصوصی‌سازی دارایی‌هایشان در صنعت و تاحدودی گشودن در به روی اقتصاد جهانی هستند.

أصول مشخصه‌ی حسابداری چین امروز از زمان تاسیس جمهوری خلق چین در ۱۹۴۹ پایه‌ریزی شده است. چنین سیستمی اقتصاد برنامه‌ای فوق العاده متصرکزی را بنیان نهاد که از حکومت اتحاد شوروی که منعکس‌کننده اصول مارکسیست بود سرچشمه گرفته است. دولت بر مالکیت، حق استفاده از آن و برتوسعه تمام ابزارهای تولید کنترل داشت. دولت هم چنین کنترل و برنامه‌ریزی سخت و محکم را بر اقتصاد داشت. دولت مالک تمام واحدهای تولیدی بود. فروش و قیمت‌گذاری آنها به وسیله مقامات دولتی تعیین می‌شد و تامین مالی و هزینه‌یابی محصول به وسیله بخش واحد تامین مالی دولت انجام می‌گردید. تحت چنین سیستمی هدف از حسابداری تامین تیازهای دولت در کنترل و برنامه‌ریزی اقتصادی بود. مجموعه‌ی یکسانی از حسابهای استاندارد شده به وجود آمدند که اطلاعات را در برنامه اقتصاد ملی با هم ترکیب کند. نظام حسابداری یکسان در بردارنده مقررات جامع روش‌های حسابداری بود که به طور سلطه‌گرانه‌ای در تمام واحدهای تجاري تحت انتقاد دولت در تمام کشور به اجرا در می‌آمد. گزارشگری مالی به تناوب انجام می‌شد و مفصل بود. سیمای اصلی آن در جهت مدیریت حسابهای مستقل بود. گزارشگری مالی بر ترازننامه تاکید داشت که منعکس‌کننده‌ی منابع و مصارف وجوده بود. گزارشگری مالی بر راهنمایی و مسئولیت پاسخ‌دهی متصرکز بود. با وجود آن که حسابداری بیشتر بر امور مدیریتی تاکید دارد تا اهداف مالی، ولی نقش آن در تصمیم‌گیری مدیران بنگاههای کوچک به نفع اهداف مقامات ارشد دولتی کاهش یافته است. اقتصاد امروز چین می‌تواند به نحو مطلوب یک اقتصاد نامتجانس توصیف شود که در آن دولت بر کالاهای راهبردی و صنایع کنترل دارد، در حالی که سایر صنایع و هم چنین بخش‌های تجاري و خصوصی به وسیله‌ی یک سیستم متمایل به بازار اداره می‌گردد. اصلاحات اقتصادی اخیر شامل خصوصی‌سازی است که در برگیرنده‌ی تبدیل شرکت‌های دولتی به شرکت‌های سهامی باشد. الزامات حسابداری به شرکت‌های که به نازگی خصوصی شده‌اند و سایر شرکت‌های مستقل، شرکت‌های با مسئولیت محدود و هم چنین

آشنایی با برخی اطلاعات اقتصادی ضروری در کشور جمهوری خلق چین^۱

مساحت	۹/۵۶ میلیون کیلومترمربع
جمعیت	۱۲۱۰ میلیون نفر
تولید ناخالص ملی	۳ تریلیون دلار
تولید ناخالص ملی سرانه	۲۵۰۰ دلار
تولید ناخالص ملی هر بخش	
کشاورزی	%۱۹
صنعت	%۴۸
خدمات	%۲۲
واردات	۱۱۶ میلیارد دلار
صادرات	۱۲۱ میلیارد دلار
شرکای اصلی تجاری	تاپن- هنگکنگ - آمریکا - آلمان - تایوان

در سال ۱۹۹۳ رهبران چین اصلاحات بلند مدتی را به تصویب رساندند که هدف آن ایجاد انعطاف‌پذیری بیشتر در جهت انطباق با بازار بود. نکات اصلی آن عبارت بودند از نظام شرکت در مالکیت، خصوصی‌سازی، توسعه‌ی بازار سهام سازمان یافته و فهرست‌بندی و ورود سهام شرکت‌های چینی در بورس‌های خارجی. علی‌رغم آن شرکت‌های دولتی هنوز بر صنایع کلیدی تسلط دارند و به همین دلیل آن را به نام اقتصاد سوسیالیستی بازار، یعنی یک اقتصاد برنامه‌ریزی شده با بذریش بازار می‌نامند.

حسابداری در چین یک تاریخ طولانی دارد. عملکرد نقش نظارتی حسابداری به ۲۲۰۰ سال قبل از میلاد در دوره‌ی حکمرانی سلسه‌ی هژلو، باز می‌گردد. اسناد تاریخی نشان می‌دهد که در دوره‌ی سلسه‌ی زیا برای اندازه‌گیری ثروت و مقایسه‌ی عملکرد در میان دوک‌ها و شاهزاده‌ها از این سیستم حسابداری استفاده می‌شد، (۱۵۰،۰ تا ۲۰۰۰ سال قبل از میلاد). کنفیویس جوان (۱۴۷۹-۵۵۱) قبل از میلاد مالکیت خانوادگی نوشتہ‌هایش اشاره به این دارد که این شغل براساس یک دانش کامل حسابداری اجرا می‌شده است. نگهداری استناد و رسید پرداخت‌ها تابه آن تاریخ، در میان تعالیم کنفیویس که یکی از بزرگ‌ترین آموزگاران و فلاسفه‌ی چین باستان بود، گواهی بر سیستم حسابداری براساس ثبت و قایع تاریخی می‌باشد.

نيويورك مورد معامله قرار می‌گرفته به ترتیب ۲ و ۸ و شرکت‌هایی که استانداردهای حسابداری بین‌المللی را رعایت می‌کردند ۷ شرکت بود. بنابراین کشور چین استفاده از استانداردهای بین‌المللی را برای شرکت‌هایی که دارای سرمایه‌گذاری خارجی می‌باشند و یا تمایل به گزارشگری برون مرزی دارند مجاز دانسته است.

ناریخچه‌ی تجارت حسابداری چین چین به نظر خیلی از افراد به عنوان غول اقتصادی قرن ۲۱ دانسته می‌شود. این کشور یک چهارم جمعیت جهان را در خود جای داده است. اصلاحات بازار این کشور احیراً باعث رشد سریع اقتصادی اش شده است، در اواخر دهه‌ی ۱۹۷۰ رهبران چین حرکت اقتصادی از صورت اقتصاد اشتراکی متصرکز برنامه‌ریزی شده را به سمت اقتصاد بازار آزاد آغاز نمودند، هرچند که هنوز کنترل حزب کمونیست بر سیطره‌ی اقتصادی و سیاسی چین نمایان بود. بدین متأثر، مقامات مسئول، تغییرات و حرکت‌های اقتصادی را از سیستم مالکیت خانوادگی در امور کشاورزی آغاز نمودند و آن را جایگزین سیستم قدیمی اشتراکی کردند. افزایش قدرت مقامات محلی و مدیران کارخانه‌های صنعتی باعث به وجود آمدن یک طبق و سیعی از شرکت‌های کوچک در بخش خدمات و صنایع سیک شد و موجب گشودن درها جهت افزایش تجارت و سرمایه‌گذاری خارجی گردید.

شرکت‌های پذیرفته شده در بورس از دو مرکز دولتی صورت می‌گیرد: وزارت دارایی و کمیسیون بورس اوراق بهادار چین، انجمن حسابداران رسمی چین (CICPA)^۸ در ۱۹۹۸ تاسیس شد. این انجمن براساس ضوابط و مقررات وزارت دارایی، چارچوب وظایف حرفه‌ای حسابداران رسمی را تنظیم می‌کند. این انجمن مسئولیت حسابرسی شرکت‌های بخش خصوصی را به عهده دارد. در حالی که انجام امور حسابرسی شرکت‌های دولتی و بخش دولتی به عهده‌ی سازمان جدایگانی دیگری است. تدوین استانداردهای حسابداری بخش خصوصی، تعیین آینین رفتار حرفه‌ای، برگزاری آزمون پذیرش حسابداران رسمی به عهده‌ی انجمن حسابداران رسمی است. به طور کلی شاید بتوان تنظیم ضوابط و مقررات حسابداری چین را به غیر از گزارش‌هایی که مربوط به سازمان‌های دولتی است با نظام ابیات متعدد مقابله نمود.

گزارشگری مالی

دوره‌ی مالی در کشور چین برابر یکسال تقویمی است و صورت‌های مالی الزامی عبارت‌اند از:

- ۱- ترازنامه، ۲- صورت سود و زیان، ۳- صورت تغییرات در وضعیت مالی (صورت جریان و جوه نقد)، ۴- یادداشت‌های پیوست، و ۵- جداول پشتیبان و مؤید.

یادداشت‌های پیوست شامل تغییرات در ساختار سرمایه، تخصیص سود و اصل مالیات پرداخت شده است. جداول پشتیبان و مؤید جزیبات اضافی مربوط به محتواهی اعلام صورت‌های مالی را ارائه می‌کنند. صورت‌های مالی در چین باید همراه اطلاعات مقابله‌ای و به پول ملی چین یعنی یعنی چینی^۹ اظهار شود و سالانه و چهارماهه تهیه گردند، صورت‌های مالی سالانه را باید حسابداران رسمی چین حسابرسی کنند. صورت‌های مالی تلفیقی که چشم‌اندازی از وضعیت مالی گروه می‌باشد باید تهیه شود.

اندازه‌های حسابداری

روش خرید قاعده‌ای باید برای گروه شرکت‌های تجاری به کار رود و سرفصلی حاصل قبل از دوره‌ی اتفاق مسئله‌ک گردد. روشن ارزش ویژه وقتی که سرمایه‌گذاری در سهام سایر شرکت‌ها از ۲۵٪ تجاوز کند به کار می‌رود و برای

نهایی پکسان باشند ولی از یک مقررات ناپایدار سرچشمه می‌گرفت. بنابراین انگیزه‌ی اصلی برای انتشار ASBE همانگ کردن مقررات داخلی حسابداری بود. هم چنین مقررات قبلی با مقررات بین‌المللی سازگار نبودند و برای یک اقتصاد در جهت بازار نامناسب می‌نمود.

همانگ کردن حسابداری چین با مقررات بین‌المللی موانع ارتباطات با سرمایه‌گذاران خارجی را از میان برمی‌دارد و موجب می‌شود تا الزامات اصلاحات اقتصادی که پیش از آن شروع شده بود برآورده گردد. نمایشگر ۱ نشان دهنده‌ی ASBE است.

بعد از انتشار ASBE وزارت دارایی بیش از ۴۰ سیستم حسابداری متحده‌شکل در مورد ۱۲ صفت را که قبل از وجود داشت با دو سیستم بر بنای مالکیت طبق فهرست نمایشگر ۲ جایگزین نمود. این سیستم‌ها ماهیتاً به عنوان اموری انتقال تلقی می‌گردد و زمانی که به عنوان استانداردهای مشخص حسابداری اعلام گردد، آنگاه ابلاغ خواهد شد تا در عملیات تمام شرکت‌های چینی به کار گرفته شود.

انجمن امور حسابداری^{۱۰} (AAB) از تشکیلات داخل وزارت دارایی است و مسئول تهیه استانداردهای حسابداری است. فرایند استانداردگذاری شامل انجام تحقیقات ضروری محول شده به نیروهای درگیر، انتشار پیش‌نوبیس استانداردها و اطلاع رسانی به جامعه است. AAB به وسیله‌ی یک کارگروه مرکزی مشکل از مدیران ارشد بخش‌های AAB اداره می‌شود. این کارگروه مرکزی مسئولیت برنامه‌ریزی کلی و تعیین استانداردهای اصلی مورد نیاز و اتحادیه تصمیمات لازم را به عهده دارد.

کمیسیون بورس اوراق بهادار چین^{۱۱} (CSRC) دو مرکز بورس سهام چین را نظارت می‌کند. بورس شانگهای^{۱۲} که در ۱۹۹۰ و شن‌جن^{۱۳} که در ۱۹۹۱ گشایش یافت. این کمیسیون استانداردهای را وضع کرده است که به موجب آن مقررات بازار اجرا می‌شود. تصویب پیشنهاد فروش سهام از طریق عرضه عمومی با این کمیسیون است و هم چنین مقررات افشاوار اطلاعات مالی اضافی توسط شرکت‌های پذیرفته شده در بورس را وضع می‌کند. بنابراین درخواست افشاء اطلاعات مالی برای

برای شخصیت‌های تجاری خارجی نظری شرکت‌های با سرمایه‌گذاری مشترک داخلی و خارجی تعمیم باشند است. نقش دولت از مدیریت هر دو بخش خود و کلان اقتصاد کشور تنها به مدیریت بخش کلان اقتصاد جامعه تغییر باشند است. استانداردهای حسابداری این واقعیت جدید را بازتاب می‌دهند.

مقررات و قوانین حسابداری
قانون حسابداری در سال ۱۹۹۳ اصلاح شد و نام شرکت‌ها و سازمان‌ها را به استثنای آنها می‌کند توسط دولت کنترل می‌شد، تحت پوشش قرارداد. این قوانین شامل اصول پذیرفته شده‌ی حسابداری بود و نقش دولت و اموری را که مستلزم استفاده از رویه‌های حسابداری بود تعریف می‌کرد. مسئولیت جمع‌بندی استانداردهای حسابداری و حسابرسی به عهده‌ی وزارت دارایی است که یک نهاد دولتی محسوب می‌شود و هم چنین تحت نظارت مجلس دولتی که بک عضوی کارگزار اجرایی در کابینه دارد اداره می‌شود. علاوه بر امور حسابداری و حسابرسی، این نهاد در فیال طبع وسیعی از فعالیت‌های اقتصادی مسئول است. عموماً این فعالیت‌ها شامل جمع‌بندی راهبردهای بلندمدت اقتصادی و تعیین اولویت‌ها برای تسهیم منابع دولتی است. به طور مشخص تر مسئولیت این نهاد عبارت است از: اجرای امور اقتصادی، مالیاتی و سایر سیاست‌های مرتبط مالی، تهیه بودجه سالانه دولتی و گزارشگری دوره‌ای، مدیریت درآمد و هزینه‌های دولتی، و گسترش مدیریت مالی و نظم مالیاتی. امور حسابداری و حسابرسی در مرتبه‌ی آخر قرار می‌گیرد.

در ۱۹۹۲ وزارت دارایی چین
استانداردهای حسابداری شرکت‌های تجاری^{۱۴} (ASBE) را انتشار داد که از اول جولای ۱۹۹۳ لازم‌الاجرا گردید. بدین صورت که یک چارچوب مفهومی جامع طراحی نمود و استانداردهای جدید حسابداری برآن اساس تدوین گردید. این استانداردها علاوه بر این مقررات داخلی کشور و مقررات ملی چین با مقررات بین‌المللی همانگی دارد. ASBE ممکن است به عنوان علامت مشخصه‌ی یک رویداد در حمایت از حرکت چین به سوی اقتصاد بازار تلقی شود. قبل از ASBE بیشتر از ۴۰ سیستم متفاوت حسابداری وجود داشت که در صنایع مختلف و انواع مالکیت‌ها به کار گرفته می‌شد. هر چند که این سیستم‌ها ممکن بود به

نمایشگر ۱- استانداردهای حسابداری برای شرکت‌های تجاری

جهت‌گیری اصلی استانداردها

- * مطابقت نظام یکسان حسابداری با استانداردهای بین‌المللی به منظور رفع نیازهای اقتصادی سوسیالیستی در جهت بازار چین.
- * این استانداردها با قانون ترکیب شده است.
- * مبنای تعهدی، ثبات رویه، انطباق درآمد و هزینه و افشاری حقایق تماماً مورد تأکید استانداردها هستند.

دارایی‌ها

- * به کارگیری بهای تاریخی برای دارایی‌ها الزامی است و وجه تمایزی بین هزینه‌های جاری و هزینه‌های سرمایه‌ای وجود دارد.
- * دارایی‌ها به دو طبقه جاری و غیرجاری طبقه‌بندی می‌شوند.
- * موجودی‌ها ممکن است با به کارگیری قراردادی تربین روش‌ها مانند LIFO ارزش‌گذاری شوند.
- * دارایی‌های ثابت ممکن است با به کارگیری روش خط مستقیم یا بر مبنای میزان کارکرد مستهلك گردند. شرکت‌ها در صورت دریافت مجوز خاص می‌توانند از روش استهلاک نزولی استفاده نمایند.
- * دارایی‌های نامشهود مانند سرقفلی، شناسایی می‌شوند و باید پیش از دوره انقطاع مستهلك گردند.

بدهی‌ها

- * بدھی‌ها باید به عنوان بدھی جاری و بلندمدت طبقه‌بندی شوند.

حقوق صاحبان سهام

- * حقوق صاحبان سهام به بخش‌های سرمایه - آورده شده، اندوخته‌های سرمایه‌ای اندوخته‌های مازاد و سود تقسیم نشده طبقه‌بندی می‌گردند. سرمایه‌ی - آورده شده ششان دهنده ارزش دفتری سهام صادره و سرمایه‌گذاری دولتشی است. اندوخته‌های سرمایه‌ای ششان دهنده صرف سهام، مازاد تجدید ارزیابی دارایی‌ها، سرمایه‌ی اهدایی وغیره است. اندوخته‌های مازاد از محل سود انباشته شرکت گذشته می‌شود و سود تقسیم نشده همان سود انباشته است که به امور خاصی تخصیص نیافته است.

درآمد/هزینه/سود

- * درآمد با به کارگیری مبنای تعهدی اندازه‌گیری می‌شود که شامل روش تکمیل کار و روش درصد تکمیل طرح‌های بلندمدت است.
- * هزینه با به کارگیری مبنای تعهدی و به محض تحمل شناسایی می‌شود. شرکت‌هایی که از هزینه‌یابی استاندارد یا برآورده استفاده می‌کنند باید مغایرات را در مقادیر واقعی پایان ماه جاری تغییر کنند.
- * برنامه تقسیم سود باید در صورت سود و زیان یا در یادداشت‌های پیوست صورت‌های مالی نشان داده شود.

گزارشگری مالی و افشا

- * مستلزم گزارش‌هایی متشكل از ترازنامه، صورت سود و زیان، صورت تغییر در وضعیت مالی (یا صورت جریان وجوه نقد)، جداول تاییدکننده، یادداشت‌ها و یادداشت‌های توضیحی است.
- * صورت‌های مالی مقایسه‌ای مورد نیاز است.
- * صورت‌های مالی تلفیقی در صورت ۵۰٪ مالکیت یا بیشتر موردنیاز است به استثنای شرکت‌هایی که برای تلفیق مناسب نیستند.
- * یادداشت‌های صورت‌های مالی، باید روش‌های حسابداری پذیرفته شده را افشا کنند، هم چنین تغییر در روش‌های حسابداری، شرح اقلام غیرعادی و سایر جزئیات و توضیحات به نحو مطلوب باید افشا شود.

مثالاً در کشور چین روش استهلاک خط مستقیم باوجود آن که مقیاس‌های حسابداری در چین عموماً مطابق با استانداردهای حسابداری بین‌المللی است ولی قبل از به کارگیری آن کسب اجازه از مقامات مالیاتی الزامی است. قانون مالیات

تعییر در حقوق صاحبان سهام نشان داده می‌شود. به کار می‌رود زیرا قوانین مالیاتی آن را تعیین می‌کند. (روش استهلاک نزولی در بعضی شرایط مجاز است ولی قبل از به کارگیری آن کسب اجازه دارند. عمدتاً تربین تفاوت در زمینه‌ی مالیات است.

مالکیت بیش از ۵۰٪ صورت‌های مالی تلفیقی تهیه می‌شود. در مورد صورت‌های مالی ارزی واحدهای خارجی، اقلام ترازنامه به نرخ پایان ۶۰ سال و اقلام صورت سود و زیان به نرخ متوسط طی سال تعییر می‌گردد و هرگونه تفاوت ناشی از

نمایشکر ۲ نظام های حسابداری در چین

نظام های مبتنی بر نوع صفت:

- * نظام حسابداری شرکت های تولیدی
- * نظام حسابداری شرکت های تجاری
- * نظام حسابداری شرکت های ارتباطات و حمل و نقل زمینی
- * نظام حسابداری شرکت های ارتباطات و حمل و نقل ریلی
- * نظام حسابداری شرکت های ارتباطات و حمل و نقل هوایی
- * نظام حسابداری شرکت های ارتباطات از راه دور و خدمات پستی
- * نظام حسابداری واحد های بیمارستانی
- * نظام حسابداری شرکت های ساخته های کشاورزی
- * نظام حسابداری شرکت های سرمایه گذاری در اموال غیر متنقل (زمین و مستغلات)
- * نظام حسابداری شرکت های کشاورزی
- * نظام حسابداری موسسات مالی
- * نظام حسابداری شرکت های بیمه

نظام های مبتنی بر نوع مالکیت:

- * نظام حسابداری شرکت های همکاری اقتصادی خارجی (باسرمایه گذاری خارجی)
- * نظام حسابداری شرکت های سهامی

مستهلك می گرددند از آنجا که زمین و پیش تو اموال صنعتی در چین تحت مالکیت دولت است، شرکت هایی که حق استفاده از زمین و اموال صنعتی را به دست می آورند، آنها را به عنوان دارایی های نامشهود نشان می دهند.

۶- هزینه های تحقیق و توسعه در بعضی شرایط می توانند سرمایه ای تلقی شوند. طبق مقررات حسابداری کلیه ای فرادراده ای اجراء، عملیاتی محسوب می شوند و هیچ ضابطه ای برای بازار برای موجودی ها پذیرفته نیست.

۷- بدھی های احتمالی شناسایی نمی شود و هرگونه ذخیره هی توسعه نیز ممکن است خارج از سود ایناشه و در حسابی جداگانه نگهداری شود.

1- Choi, Frost, Meek "International Accounting", Prentice Hall, 2000

2- Ibid

3- Accounting Standards for Business Enterprises (ASBE)

4- The Accounting Affairs Board (AAB)

5- The China Securities Regulatory Commission (CSRC)

6- Shanghai

7- Shenzhen

8- The Chinese Institute of Certified Public Accountants (CICPA)

9- Renminbi

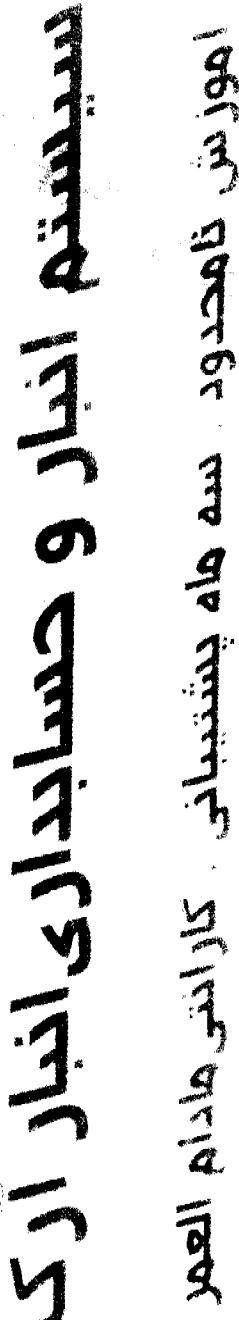
عمر مفید دارایی ها و ارزش اسقاط آنها را تعیین می کند. در مقایسه با مقررات بین المللی، ارزش های تاریخی صریع تر مورد حمایت هستند و محافظه کاری به طور محدود تر استفاده می شود. مثلاً: ۱- روش ارزیابی اقل بها یا قیمت بازار برای موجودی ها پذیرفته نیست.

۲- ذخیره هی مطالبات مشکوک الوصول تنها تا درصد مانده حساب های دریافتی پذیرفته است.

۳- سرمایه گذاری های بلندمدت به علت کاهش دائمی در ارزش آنها تقلیل نمی یابد.

۴- ارزش های تاریخی مبنای ارزش گذاری دارایی های مشهود است. ارزش دفتری به خاطر نوسان های قیمت های بازار تعديل نمی گردد. بنابراین موجودی های را کد به بهای تمام شده ارزیابی می شوند (با وجود آن که زیان های احتمالی آن در یادداشت های پوست افشا می شود). روش های اویلین صادره از اویلین وارد، میانگین موزون و اویلین صادره از آخرین وارد جزء روش های ارزش گذاری قابل قبول برای موجودی ها محسوب می شوند.

۵- دارایی های نامشهود تحصیل شده به قیمت تمام شده ثبت می گرددند و در پیش از دوره انتفاع

آنلاین